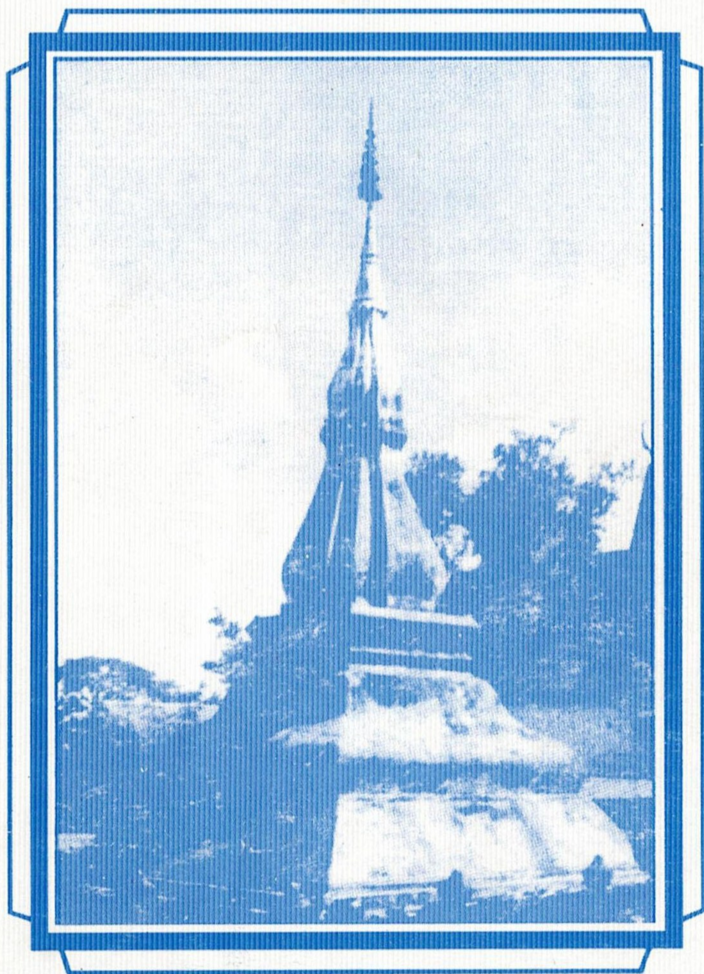
ประวัติและความเป็นมา

พระธาตุขามแก่น

วัดเจติยภูมิ

บ้านขาม ต.บ้านขาม อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น

พระธาตุขามแก่น

ประวัติและความเป็นมา

วัดเจติยภูมิ

บ้านขาม ต.บ้านขาม อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น

ประวัติพระธาตุขามแก่น

โดย **นายสมควร พละกล้า** เรียบเรียง

นับจำเดิม แต่องค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ได้ทรงตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว พระองค์ก็ได้เสด็จจาริกเที่ยวประกาศพระพุทธศาสนา เผยแพร่พระธรรมของพระองค์ที่ได้ตรัสรู้นั้นให้เวไนยสัตว์ทั้งหลายรู้ยิ่งเห็นจริง ในธรรมที่ควรรู้ควรเห็น สาวกที่ตรัสรู้ธรรมของพระองค์มีปัญจวัคคีย์ทั้ง 5 เป็นต้น มีสุภัททปริพพาชกเป็นปริโยสาน เป็นเวลานานถึง 45 พรรษา มีพระชนมายุได้ 80 ปี พระองค์ก็เสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน ในวันอังคารขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ปีมะเส็ง ระหว่างนางรังทั้งคู่อันอยู่ชิดติดกับกรุงกุสินารา เมื่อพระองค์เสร็จดับขันธ์ปรินิพพานแล้ว พระมหากัสสปเถระเจ้า พร้อมด้วยพระอรหันต์สาวกทั้งหลาย และมีกษัตริย์พร้อมด้วยราชบริพาร ได้มานมัสการถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระของพระองค์ท่าน เมื่อถวายพระเพลิงเสร็จแล้ว ก็ได้ประกาศให้กษัตริย์ในชนบทต่าง ๆ

ได้มารับแจก พระสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า โทณพราหมณ์ผู้เป็นปราชญ์ฉลาดมีไหวพริบดี มีสุนทรพจน์อันน่าจับใจ ก็แจกพระสารีริกธาตุของพระองค์ ด้วยทนานทองเป็นเครื่องตวงให้แก่กษัตริย์ต่าง ๆ ด้วยความเรียบร้อย ส่วนพระบรมธาตุกระโยงหัว (กระโหลกพระเศียร) ของพระองค์ ฆฏิการพรหมนำไปประดิษฐานไว้ในพรหมโลก พระธาตุเขี้ยวหมากแง (พระเขี้ยวแก้ว) พระอินทร์นำไปประดิษฐานไว้ในชั้นดาวดึงษ์ พระธาตกระดูกด้ามมีด (พระรากขวัญ) พระยานาคนำไปประดิษฐานไว้ในเมืองนาค เหลือแต่พระอังคารของพระองค์ ยังไม่มีการแจกสันปันส่วนกันอย่างไร กษัตริย์นครต่าง ๆ เมื่อได้รับแจกแล้วก็ได้นำไปประดิษฐานไว้ในเมืองของตน เว้นแต่นครที่อยู่ในปัจจันตประเทศ เป็นประเทศที่อยู่ห่างไกลมัชฌิมประเทศ จึงมิได้รับแจก

ครั้นต่อมา โมริยกษัตริย์ เจ้าผู้ครองเมืองโมรีย์ที่อยู่ในปัจจันตประเทศอยู่ห่างไกลกรุงกุสินารา ซึ่งได้นามว่าเมืองกัมพุชา (ของเขมรเดี๋ยวนี้) ได้ทราบข่าวทีหลังว่า พระพุทธเจ้านิพพานแล้ว และมีการแจกพระสารีริกธาตุ

ของพระองค์ โมริยกษัตริย์จึงพร้อมด้วยราชบริพาร เตรียมการออกเดินทางไปขอรับแจก แต่พอไปถึงกรุงกุสินาราก็ได้ทราบว่า พระสารีริกธาตุได้แจกกันหมดแล้ว เหลือแต่พระอังคาร กษัตริย์โมรีย์จึงได้รับพระอังคารของพระพุทธเจ้าโดยบรรจุเข้าไว้ในกระอูบทอง รองรับไปสถาปนาไว้ในนครโมรีย์ เป็นที่เคารพสักการะต่อไป

ครั้นกาลสมัยล่วงเลยมา ประมาณพุทธศักราชล่วงได้ 3 ปี พระมหากัสสปเถระเจ้า มีความปรารถนาที่จะนำเอาพระอุรังคธาตุของพระพุทธเจ้า ไปประดิษฐานไว้ในภูกำพร้าซึ่งได้นามว่าพระธาตุพนมไว้เวลานี้ ดำริห์แล้วก็นำมาตามพุทธประสงค์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วก็จัดการก่อสร้างพระธาตุพนมขึ้น มีพระมหากัสสปเถระเจ้าพร้อมด้วยพระอรหันต์ 500 องค์เป็นประธานและมีพระยาทั้ง 5 เป็นศาสนูปถัมภก คือ พระยาอินทปัฏฐนคร พระยาคำแดง พระยานันทเสน พระยาสุวรรณภิงคาร พระยาจุลนีพรหมทัตต์ จัดการก่อสร้างขึ้นจนแล้วเสร็จสำเร็จในเวลาอันควร

ครั้นต่อมาในปีที่ก่อสร้างพระธาตุพนมเสร็จนั้นโมริยกษัตริย์พร้อมด้วยพระอรหันต์ในเมืองโมรีย์ ได้ทราบข่าวว่ามีการก่อสร้างพระธาตุพนมขึ้น พระองค์มีศรัทธาเลื่อมใส ทรงดำริห์จะนำเอาพระอังคารของพระพุทธเจ้าที่ได้รับมาสถาปนานั้น ไปบรรจุไว้ในพระธาตุพนมร่วมกับพระอุรังคะของพระพุทธเจ้า เช่นเดียวกันพระอรหันต์ยอดแก้วพระอรหันต์ธรังษี พระอรหันต์คันทีเถระเจ้ากับคณะรวม 9 องค์ และพระยาหลังเขียวเจ้านคร พร้อมด้วยราชบริพารจำนวน 90 คน ก็อัญเชิญพระอังคารของพระพุทธเจ้าออกเดินทางไปประดิษฐานไว้ในพระธาตุพนม การออกเดินทางของพระอรหันต์ทั้ง 9 และพระยาหลังเขียว พร้อมด้วยราชบริพารก็มุ่งหน้ามาทางทิศเหนือแต่พอมาถึงดอนมะขามแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ตั้งพระธาตุบ้านขามในเวลานี้เวลาก็ค่ำแสงพระอาทิตย์ก็หรี่ลับลงไปจึงได้พากันพักแรมคืนในสถานที่นี้ และสถานที่นี้ภูมิประเทศที่ราบเรียบมีห้วยสามแยก น้ำไหลผ่านรอบๆ ดอนและในที่พักมีต้นมะขามใหญ่ต้นหนึ่ง ซึ่งตายล้มลงแล้วเปลือกกะพี้และกิ่งก้านสาขาไม่มี เหลือแต่แก่นข้างในเท่านั้นต้นมะขามที่เหลือแต่แก่นนี้ เป็นที่เก็บสิ่งของและรองรับ

พระอังคารของพระพุทธเจ้า เมื่อรุ่งเช้าพระอรหันต์ทั้ง 9 และพระยาหลังเขียวพร้อมด้วยบริวารตื่นนอนแล้ว ก็เตรียมการออกเดินทางมุ่งหน้าไปสู่สถานที่ก่อสร้างพระธาตุพนมต่อไป พอไปถึงพระธาตุพนมปรากฏว่าการก่อสร้างได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเอาอะไรเข้าบรรจุอีกไม่ได้ ได้แต่พากันไปนมัสการพระธาตุพนมเท่านั้นแล้วก็พากันกลับถิ่นเดิม ตั้งใจว่าจะนำพระอังคารของพระพุทธเจ้า ไปสถาปนาไว้ในนครของตนอย่างเดิม แล้วก็พากันกลับตามสายทางเดิม เมื่อมาถึงที่พักซึ่งเป็นที่ตั้งพระธาตุบ้านขามเวลานี้ เลยได้พบเห็นต้นมะขามที่ตายล้มลงแล้วนั้นกลับลุกขึ้นผลิดอกออกผลแตกกิ่งก้านสาขา มีใบสีเขียวชะอุ่มแลดูงามตา จะเป็นด้วยเทพเจ้าแสร้งนิมิต หรืออำนาจอภินิหารพระอังคารของพระพุทธเจ้าก็ไม่ทราบ เห็นเป็นอัศจรรย์ดังนี้ พระอรหันต์ทั้ง 9 องค์ พร้อมด้วยพระยาหลังเขียวจึงได้ตกลงเห็นดีก่อสร้างพระธาตุครอบต้นมะขามบรรจุพระอังคารของพระพุทธเจ้าไว้พร้อมด้วยเงินทองแก้วแหวนแสนสารพัดนึก โดยทำเป็นพระพุทธรูปแทนพระองค์เข้าบรรจุไว้ในพระธาตุนี้ทั้งสิ้น การก่อสร้างพระธาตุบ้านขามนี้เดิมก็เป็นเหมือนรูปที่เรามองเห็นอยู่

ณ ปัจจุบันนี้ เมื่อการก่อสร้างเสร็จแล้ว พระยาหลังเขียว ก็จัดการสร้างบ้านสร้างเมือง ส่วนพระอรหันต์ทั้ง 9 ก็จัดการสร้างวัดวาอารามขึ้น คือ วิหารและพัทธสีมา เป็นของคู่เคียงกันกับพระธาตุ เหตุการณ์เป็นดังนี้จึงได้นามว่า "พระธาตุขามแก่น" และพระธาตุขามแก่น จึงมิได้ปรากฏนามในตำนานอุรังคนิทาน เหมือนพระธาตุทั้งหลาย

บ้านขามสังเกตได้ว่า เคยเป็นเมืองมาตั้งแต่สมัยโบราณ คือสังเกตได้จากซากปราสาท ตึกรามอาคารต่าง ๆ ซึ่งมีซากก้อนอิฐก้อนหินใบสีมาอยู่ทั้ง 4 ทิศ ห่างจากพระธาตุประมาณ 25 เส้นทุกแห่ง สังเกตตามหมู่บ้านก็ตั้งอยู่เรียงราย ถนนหนทางติดต่อกันดี ครั้นกาลล่วงมา พระอรหันต์ทั้ง 9 องค์ ก็ได้ดับขันธ์ปรินิพพานในสถานที่นี้ทุกองค์ สรีระธาตุของท่านทั้ง 9 ก็ได้บรรจุไว้ในพระธาตุองค์เล็ก ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของพระธาตุใหญ่ในเวลานี้ เพราะฉะนั้นประชาชนจึงนิยมเรียกพระนามของพระธาตุบ้านขามว่า "ครูบาทั้ง 9 เจ้ามหาธาตุ" จนตราบทุกวันนี้ ส่วนพระยาหลังเขียวพร้อมด้วยราชบริพาร

เมื่อถึงกาลอายุไขก็ได้สวรรคตไปตามสังขาร

ครั้นกาลล่วงเลยต่อมา เมืองเก่าก็รกร้างทรุดโทรมไป แล้วก็ย้ายไปตั้งเมืองใหม่เป็นหลายแห่งหลายหน หลายยุค หลายสมัย ไม่รู้ว่ากี่ร้อยครั้งพันหน ประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านก็ปฏิบัติรักษาพระธาตุขามแก่นต่อ ๆ กันมาเป็นลำดับ ๆ หลายชั่วบรรพบุรุษ ชั้นที่สุดจนกาลล่วงเลยมาถึง พ.ศ. 2332 เพี้ยเมืองแพนเจ้าเมืองสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดบัดนี้ ได้ย้ายเมืองจากบ้านชีโหล่นมาตั้งเมืองใหม่ขึ้นที่บ้านบึงบอน (บ้านเมืองเก่า) อำเภอเมืองขอนแก่นเวลานี้ จึงได้ถือนิมิตนามของพระธาตุนี้มาเป็นชื่อเมืองว่า “เมืองขามแก่น” ต่อมาเรียกเพี้ยนไปเป็น ขอนแก่น ตราบเท่าทุกวันนี้

พระธาตุขามแก่นนี้ ปรากฏว่าได้จัดการบูรณะซ่อมแซมใหม่ครั้งหนึ่งในเวลาชั่วอายุของคนหนึ่ง ๆ มานี้เอง การซ่อมแซมก็เนื่องจากยอดพระธาตุหักและแตกผุพังการหักของยอดพระธาตุนั้นปรากฏว่ามีคนอธรรมได้ทำการทารุณขุดค้นหาเงินทอง แก้วแหวน เพชรนิลจินดา ซึ่งเข้าใจว่าจะบรรจุของเหล่านี้ไว้ในยอดพระธาตุ เพราะสมัย

นั้นบรรดายอดพระธาตุต่างๆ ก็มีการหักเหมือนกันเป็นส่วนมาก การบูรณะซ่อมแซมครั้งนี้มีพระครูแพง พุทฺธสโร เจ้าอาวาสวัดเจติยภูมิ บ้านขามเป็นประธาน ทำการซ่อมแซมอยู่ 3 ปีก็สำเร็จการกระทำได้รักษารูปเดิมไว้ไม่เปลี่ยนแปลง ที่ผิดจากรูปเดิมก็บ้างเล็กน้อยเท่านั้น

อภินิหารของพระธาตุ พระธาตุขามแก่นนี้เป็นพระธาตุที่มีอภินิหารศักดิ์สิทธิ์ ถ้าหากผู้ใดมากระทำมิดี เชิงดูหมิ่น ดูถูก เช่น ขว้าง ค้อน กล้ำกลายท่านพูดคำหยาบ ใช้ยวดยานพาหนะเข้าไปในสถานที่ของท่าน ฯลฯ โดยไม่สัมมาคารวะก่อน เป็นการไม่เคารพสักการะท่าน ด้วยอำนาจเทพฤทธิ์ที่สถิตรักษาองค์พระธาตุ ก็ดลบันดาลให้เกิดมีอันเป็นไป โดยปัจจุบันทันด่วน ทันทีทันใดขึ้น เช่นเป็นลมล้มลงเป็นต้น เท่าที่เป็นเช่นนั้นสันนิษฐานได้ว่าเทพเจ้าผู้รักษาองค์พระธาตุคงจะมีความมุ่งหมายให้คนทั้งหลายรู้จักการเคารพ ยำเกรงพระพุทธศาสนา รู้จักเคารพปูชนียสถานสำคัญนั้นเอง แต่ถ้าผู้ใดไม่ทำในการดูหมิ่นดูถูกดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นก็ได้รับความสะดวก มีความสุขสบายไม่มีอะไรเกิดขึ้น และถ้าผู้ใดมีความประสงค์จะทำ

ชนิดใด เช่น จะไปค้าขายแรมปีแรมเดือน หรือท่านผู้ใดเจ็บไข้ได้ป่วยก็ดี ท่านผู้ใดมีโจรผู้ร้ายลักสิ่งของก็ดี ท่านผู้ใดถูกคดี ถูกกดขี่ข่มเหงในทางไม่เป็นธรรมก็ดี เมื่อท่านผู้นั้นอธิษฐานบนบาน วิงวอน ขอให้ท่านช่วย ด้วยอภินิหารของพระคุณท่าน ก็ได้ช่วยให้ผู้นั้นสำเร็จผลตามความมุ่งหมายของตนทุกรายไป ชาวเมืองจึงได้ถือเป็นปูชนียสถานอันศักดิ์สิทธิ์ จัดทำการสักการะบูชาท่าน มีธูปเทียนดอกไม้ขันแปดขันเก้ามาสักการะบูชาท่าน เดือนละ 2 ครั้ง คือวันเพ็ญ และวันสิ้นเดือนทุกเดือน โดยแต่งตั้งทายกซึ่งมีความรู้ในทางพระพุทธศาสนา ให้บูชาคารวะเป็นประจำคนหนึ่ง ส่วนงานพิธีประจำปี ชาวบ้านชาวเมืองก็ถือเอาวันเพ็ญเดือน 6 ทุกปี เป็นวันจัดงานนมัสการ ท่านผู้ใดมีความปรารถนาให้สำเร็จผลสิ่งใด ก็ไปทำการโสดสรงสักการะบูชาอธิษฐาน ต่อพระธาตุวันนั้น

การบูรณะซ่อมแซมครั้งที่ 2 เมื่อ พ.ศ. 2498-2499 ปัจจุบันนี้ พระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณพระสารธรรมมุนี เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของพุทธมามกะชาวขอนแก่น ท่านได้มองในอนาคตแลเห็นการณ์

ไกล ใครจะรักษาไว้และปรับปรุงส่งเสริมมรดกของบรรพบุรุษ คือพระธาตุขามแก่นอันมีค่าของชาติศาสนาอันตกทอดมาถึงเรา มิให้เสื่อมสูญ เพื่อให้เจริญมั่นคงถาวรก้าวหน้ายิ่งขึ้นกว่าปรกติเดิม ท่านจึงดำริห์จัดทำฉัตรพระธาตุขึ้น ฉัตรนั้นทำด้วยเงินบริสุทธิ์ ท่านจึงได้เรียกประชุม พระอธิการบุญมี ปิยธมฺโม เจ้าคณะตำบลบ้านขาม พร้อมด้วยคณะสงฆ์ในตำบลบ้านขาม ทางบ้านเมืองก็มีนายเคน วงษ์ตราชม กำนัน พร้อมด้วยผู้ใหญ่บ้าน ครูประชาบาลราษฎรในตำบลบ้านขาม นอกนั้นก็มีข้าราชการพ่อค้าคฤหบดีในจังหวัดขอนแก่น โดยขอบอกบุญทุกท่านให้มีศรัทธาในการก่อสร้างฉัตรครั้งนี้มีผู้เลื่อมใสศรัทธาบริจาคเงินสดทั้งหมดเป็นจำนวนเงิน หนัก 1,358 บาท เมื่อรวบรวมจำนวนเงินได้ดังกล่าวแล้ว นำไปให้ช่างแกะสลักลวดลายที่จังหวัดพระนคร คิดเป็นค่าจ้างรวมทั้งอุปกรณ์ในการก่อสร้างฉัตรพระธาตุครั้งนี้ ทั้งหมดเป็นเงิน 8,000 บาท ในการตั้งฉัตรใหม่ครั้งนี้ ได้มีการซ่อมแซมบูรณะยอดพระธาตุ และบูรณะองค์พระธาตุใหม่ ด้วยโครงเหล็กและปูนซีเมนต์ กำหนดจัดงานตั้งฉัตรพระธาตุ ในวันอาทิตย์ขึ้น

15 ค่ำ เดือน 4 ปีวอกตรงกับวันที่ 11 มีนาคม 2499

ฉะนั้นพระธาตุขามแก่นนี้ จึงถือเป็นปูชนียสถานสำคัญ ที่ชาวเราพุทธบริษัททั้งหลาย ควรจะเชิดชู และช่วยกันอุปถัมภ์บำรุงไว้ เพื่อรักษามรดกอันมีค่าของชาติศาสนา อันเป็นมิ่งขวัญของพุทธมามกะบริษัทชาวจังหวัดขอนแก่น เพื่ออนุชนสืบไป

หมายเหตุ ตำนานประวัติเดิมของพระธาตุขามแก่นนี้ เดิมจารึกไว้ในใบลาน เมื่อประมาณ 200 ปี มาแล้ว เผอิญเกิดไฟไหม้วัด ตำนานประวัติเดิมก็เลยสูญเสียไป ตามที่ผู้เขียนได้เขียนขึ้นนี้ ได้ค้นคว้าเรียบเรียงจากท่านผู้มีอายุ ต่อ ๆ กันมาหลาย ๆ ชั่ว อายุ คิดเฉลี่ยประมาณ 300 กว่าปีมาแล้ว

บันทึกเกี่ยวกับประวัติ

ข้าพเจ้าได้ยินผู้เฒ่าผู้แก่เล่าเรื่องอภินิหารของพระธาตุบ้านขาม นามเมืองขอนแก่น อาศัยเนมิตตกนาม ธาตุบ้านขามจึงเรียกชื่อเมืองขอนแก่น เสียงนี้ได้ยินแต่เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นหนุ่มอยู่ ครั้นต่อมาข้าพเจ้าได้ศึกษาเล่าเรียนตามสติปัญญา จนได้ขึ้นมาเป็นเจ้าคณะจังหวัดขอนแก่น จึงได้สืบประวัติของพระธาตุบ้านขาม ได้ความว่าจังหวัดขอนแก่นมีวัตถุโบราณคือพระธาตุบ้านขามเท่านั้นเป็นมิ่งมงคลของเมืองขอนแก่น เป็นปูชนียวัตถุอันล้นค่าจึงสืบสวนประวัติของพระธาตุบ้านขามจากผู้เฒ่าผู้แก่ และพระคณาจารย์ผู้มีอายุพรรษามาก แต่ไม่ได้ความชัดเจนค้นตำรับตำราก็ไม่พบเป็นแต่ให้การว่าไฟไหม้วัด ตำนานพระธาตุบ้านขามก็ถูกไฟไหม้ แต่ความพยายามของข้าพเจ้าหาระงับไม่ จึงใช้วิธีการอย่างอื่นคือ จึงประชุมประชาชนราษฎร ชาวตำบลบ้านขามให้เลือกผู้สมควรแต่งประวัติพระธาตุบ้านขาม ที่ประชุมเลือกได้ 3 ท่านคือ 1 นายเคน วงษ์ตราชม 2 นายสมควร พละกล้า 3 นายสำรวย แก้วไสทอง ให้แต่งประวัติพระธาตุบ้านขามคนละ

ฉบับ นำมาให้ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าได้รับประวัติของท่านทั้ง 3 ซึ่งนำมาถวายแล้ว ได้มอบให้คณะกรรมการคณะหนึ่งพิจารณาว่า ฉบับของท่านผู้ใด ใกล้เคียงต่อความเป็นจริง ถูกต้องตามผู้เฒ่าผู้แก่เล่าให้ฟัง และมีเหตุผลพอฟังได้ ถึงจะไม่ถูกต้องก็เป็นข้อความที่น่าเลื่อมใส คณะกรรมการพิจารณาแล้วลงความเห็นว่า ฉบับของนายสมควรมีเหตุผลสมควรพิมพ์เป็นเล่มได้ จึงนำมาถวายข้าพเจ้าให้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบตามคณะกรรมการ แต่ข้าพเจ้าขอปวารณาว่า ประวัติพระธาตุบ้านขามอาจจะผิดพลาดบ้างก็เป็นได้ หากท่านผู้ใดได้พบตำรับตำราพระธาตุบ้านขาม โปรดแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วย จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

พระสารธรรมมุนี *

เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่น

25 มีนาคม 2499

* ปัจจุบัน พระราชสารธรรมมุนี อดีตเจ้าคณะจังหวัดขอนแก่น มรณภาพแล้ว.

บันทึกการประชุมในการพิจารณาประวัติ
พระธาตุบ้านขาม

ด้วยคณะกรรมการได้รับบัญชา จากพระเดชพระคุณ พระสารธรรมมุนี เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่นว่า ได้รับประวัติพระธาตุบ้านขาม 3 ฉบับ ซึ่งนายเคน วงษ์ตราชม นายสำรวย แก้วไสทอง และนายสมควร พละกล้า แต่งมาถวายจึงมอบให้กรรมการชุดนี้พิจารณาว่าจะเอาฉบับใดไปตีพิมพ์ เมื่อได้รับบัญชาแล้วจึงได้ตั้งกรรมการดังมีรายชื่อต่อไปนี้คือ

1. ท่านพระครูปฏิภาณธรรมรส เจ้าคณะอำเภอพล เป็นประธาน

2. ท่านพระครูพิเศษสารคุณ เจ้าคณะอำเภอชุมแพ รองประธาน

3. ท่านพระครูวิบูลย์สารเวทย์ เจ้าคณะอำเภอมัญจาคีรี

4. ท่านพระครูธีรสารสุนทร เจ้าคณะอำเภอภูเวียง

5. พระสมุห์สา วัดโพธิ์กลาง อำเภอมัญจาคีรี

6. ท่านอาจารย์ประยงค์ อาจารย์วิปัสสนาประจำสำนักวัดศรีนวล

7. พระมหาประสิทธิ์ โพธิวฑฺฒโน ป. 7 วัดมหาธาตุ

8. นายสวัสดิ์ เจริญศรี นายกพุทธสมาคมขอนแก่น

9. นายคม สายสุริยา

10. นายโชติ ศรีธา

11. นายประมวล จันทนพิมพ์

คณะกรรมการได้ตรวจแล้ว เห็นสมควรรับต้นฉบับของนายสมควร พละกล้าไว้พิจารณาต่อไป โดยมอบให้ท่านอาจารย์ประยงค์ พระมหาประสิทธิ์ ป.7 นายสวัสดิ์ เจริญศรี รับไปตรวจแก้ถ้อยคำสำนวนให้เหมาะสมและสละสลวย แล้วนำเสนอท่านเจ้าคุณพระสารธรรมมุนี เจ้าคณะจังหวัดพิจารณาต่อไป.
